

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет

Факультет іноземної філології та соціальних комунікацій
Кафедра германської філології

БАКАЛАВРСЬКА РОБОТА

Спеціальність 035 «Філологія»
Спеціалізація 035.4 «Германські мови та літератури (переклад
включно)»

Письмо як засіб навчання іноземної мови на початковому етапі

Допущено до захисту «__» _____ 20 р.

Зав. каф. германської філології ___ канд. філол. наук, проф. Кобякова І. К.

Виконала:

студ. групи ПР-64

Самілик Таміла Олександрівна

Науковий керівник:

канд. філол. наук, доц.

Жулавська Ольга Олександрівна

Суми 2020

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ЗАГАЛЬНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ПИСЬМА ЯК ВИДУ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	5
1.1 Загальне визначення письма	5
1.2 Психологічні особливості письма	7
1.3 Принципи та цілі навчання письма	9
РОЗДІЛ 2. ПРИЙОМИ ТА МЕТОДИ ПИСЬМА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ	11
2.1 Роль писемного мовлення у вивченні іноземної мови	11
2.2 Розвиток умінь письма на початковому етапі навчання англійської мови	14
2.3 Вправи і завдання з формування навичок письма	17
2.4 Ігрові вправи як засіб навчання письма на уроках англійської мови у 2-4 класах	20
ВИСНОВКИ	26
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	28
ДОДАТКИ	31

ВСТУП

Бакалаврська робота присвячена вивченню письма як засобу засвоєння іноземної мови на початковому етапі.

На сучасному етапі навчання іноземної мови письмо відіграє одну з найважливіших ролей включаючи інші види мовленнєвої діяльності: говоріння, читання, аудіювання, з якими воно тісно пов'язане та являє собою рецептивно-репродуктивний механізм відтворення іноземної мови. Письмо це потужний фактор прискореного розвитку людства, тому письмо займає визначну роль на зламі тисячоліть та створює і зберігає духовні та матеріальні цінності.

Письмо іноді розглядається як особлива графічна форма мови і навіть як писемне мислення. Більш яскраве визначення письма можна дати, порівнявши його не з мовою, а з мовленням. Як ви знаєте, мовлення - це мова в дії. Письмо ніби зупиняє потік мови, дозволяючи вам «слухати, чути» (тобто читати) те, що сказано (тобто написано) в будь-який час. Виходячи з цього, письмо розглядається як графічна фіксація мовлення, точніше, тексту мовлення. Написання – це процес цієї фіксації, а письмовий текст – її результат. Писемність також можна порівняти з мовою. Мова - це система засобів комунікації і правил їх використання. Точно так само писемність – це система письмових засобів і правил їх використання.

Наприкінці 20 ст. навчання письма вивчали такі відомі методисти як: С. Ф. Шатілов, І. Л. Бім, Г. В. Рогова, Н. І. Гез, С. Ю. Ніколаєва, В. Н. Рахманінова. Обрана тема ніколи не ігнорувалася дослідниками. Цікавими є сучасні публікації Бугайчука О. В. «Сучасні технології в навчанні писемного іноземного креативного мовлення студентів», Глазунової Т. В. « Види письмових висловлювань як об'єкт навчання». Грунтовним, на нашу думку, є дослідження: Рогової Г. В., Рабінович. Ф. М, Сахарової Т. Е. «Методологія викладання іноземної мови в середній школі». Як бачимо, лінгвісти досить активно досліджують цю тему, однак, у зв'язку з активним розвитком сучасних засобів спілкування, для освоєння яких знання іноземної мови є

обов'язковим і в умовах активних програм студентського обміну це питання потребує постійно нового вивчення.

Мета роботи: пізнати та проаналізувати наукові передумови та практичні методи навчання письма на початковому етапі вивчення іноземної мови, як основи подальшого вивчення з метою оволодіння мовленнєвою діяльністю.

Об'єктом дослідження бакалаврської роботи є предмет навчання письма на початковому етапі вивчення, так як це питання являє собою теоретичний та практичний інтерес.

Завданням роботи є: визначити роль письма в навчанні іноземної мови на початковому етапі; позначити особливості навчання письма; розкрити специфіку навчання письма; дослідити та проаналізувати засади, які існують в теорії та на практиці навчання письма на початковому рівні вивчення іноземною мови.

Предметом роботи є: ефективні методи навчання письма як засобу вивчення іноземної мови на початковому етапі.

Для вирішення поставлених завдань використовуються такі **методи** дослідження як : аналіз методичної та наукової літератури, збір інформації, інтуїтивно-дедуктивний метод, методи кількісної та якісної обробки даних.

В останні роки роль письма в навчанні іноземної мови поступово зросла. Також необхідно враховувати **практичну значимість** письмового мовного спілкування: мовна комунікація в світлі сучасних засобів комунікації, таких як електронна пошта, Інтернет та ін. Ефективність процесу навчання письма залежить від правильного вибору викладачем методів і прийомів навчання письма. Тому **актуальність дослідження** щодо значення письма під вивчення іноземної мови є очевидною.

Наукова новизна дослідження полягає в спробі осмислити задачі та цілі навчання письма на початковому етапі та їх сучасні методи викладання.

РОЗДІЛ 1

ЗАГАЛЬНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ПИСЬМА ЯК ВИДУ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1.1 Загальне визначення письма

У житті кожної людини письмо відіграє дуже важливу роль. Писемність це найбільше надбання людства, величезний здобуток кожного народу, кожної людини. Воно використовується в різних сферах людської діяльності: в організації виробництва, в науці, культурі, засобах масової інформації та комунікації, в міжнародних і політичних відносинах, у виховній роботі. Історики відзначають, що писемність – це постійна пам'ять поколінь, в якій зберігаються повідомлення про події і діяння минулих століть і тисячоліть.

В даний час для письма використовується головним чином папір і олівець або ручка; механізоване письмо здійснюється за допомогою комп'ютера чи мультимедійного проектора. Взагалі ж знаряддя і матеріал письма можуть бути дуже різноманітними: класна дошка і крейда, камінь і зубило, фарфор, скло, бронза і пристосування для гравірування і т. д. Багато що змінювалося також історично: грифельна дошка і грифель в шкільній практиці в недалекому минулому, березова кора і шильце в давнині, скелі, глиняні дощечки, папірус, пергамент і відповідні пристосування для письма у багатьох народів в далекому минулому. Змінювалося, можна сказати, все, але основне в письмі зберігалось незмінним – фіксація, відображення мови за допомогою графічних знаків. Це і становить сутність і специфіку письма. Звідси випливає, що графічне відображення не мови або відображення мови неграфічними знаками – не письмо [10, с. 57].

Письму належить значна роль в збереженні людських цінностей (духовних а через них і матеріальних). Писемність має інтернаціональний характер та продовжує і розвиває те, що було створено іншими народами. Багато новітніх систем письма створено на основі латинського алфавіту, який складався ще за античних часів на основі західного різновиду

давньогрецького письма. Письмо є не природним а суспільним явищем, винайденим людиною, яким користувалися і користуються донині.

Іноді, письмо розглядають як особливу графічну форму мови і навіть як писемне мислення. Спрощене визначення письма можна дати порівнюючи його з мовою а не з мовленням. Як відомо, мовлення – це мова в дії. Письмо в свою чергу, ніби зупиняє мовленнєвий потік, дозволяючи «слухати та чути» тобто читати. Написання є процесом фіксації, письмовий текст – її результат. Також письмо можна порівнювати з мовою. Мова це система засобів комунікації і правил їх вживання. Точно так само письмо являє собою систему письмових засобів і правил їх використання [4, с. 32 – 34].

Система письма має постійний склад знаків. Знаки письма можуть фіксувати різні одиниці звукової мови. Прийнято виділяти ідеографічний і фонетичний типи письма.

Ідеографічне письмо співвідноситься насамперед із змістовною стороною слова і морфемами. Звуковий вигляд в цьому випадку не передається, за письмовим знаком закріплюється тільки значення.

Фонетичне письмо засноване на передачі звукових одиниць. Такими одиницями можуть бути як окремі звуки, так і їх поєднання – склади. Фонетичне письмо має два різновиди – силабічне (складове) і алфавітне письмо [3, с. 118].

Для позначення деяких поєднань часто використовуються складові літери – лігатури. Лігатура утворюється шляхом з'єднання елементів різних знаків. В алфавітному письмі один знак зазвичай відповідає одному звуку, хоча в цій же системі письма один звук може позначатися складовим знаком диграфом. Диграф – це поєднання декількох букв для позначення однієї фонемі. Наприклад, диграфами є поєднання *sh*, *th*, *ch* в англійській мові.

1.2 Психологічні особливості письма

Психологія добре знає, що процес письма – все одно, чи буде це письмо під диктовку, чи вільний письмовий виклад або навіть списування з тексту, – є далеко не простим психологічним актом.

Як би не були різні психологічні механізми процесів письма в кожному з щойно згаданих випадків, кожен процес письма включає до свого складу багато загальних елементів.

Письмо завжди починається з відомого завдання, яке або виникає у пишучого, або ж пропонується йому. Якщо учень повинен написати слово або фразу яку йому диктують, – цей задум зводиться до того, щоб, прослухавши текст, написати його з усією точністю і правильністю. Якщо учень повинен написати вільний виклад, задум спочатку обмежується певною думкою, яка пізніше формується у фразу, з фрази вже виділяються ті слова, які повинні бути написані першими [14]. На початку розвитку навички, задум найчастіше зводиться до написання того чи іншого слова або короткої фрази, і лише за цим безпосереднім завданням смутно вимальовується більш загальний задум – запис цілої фрази або думки. На пізніших етапах розвитку навички це завдання зводиться до письмового викладу змісту, до формулювання цілої думки; проміжні дії, як було сказано, можуть протікати несвідомо і лише в окремих випадках зміщуватися на аналіз та підлягають написанню слів або граматичної структури записуваної фрази [8, с. 67].

При всіх умовах основне завдання полягає у формулюванні думки або запису фрази – яку потрібно запам'ятати, вона повинна бути відокремлена від всіх інших сторонніх факторів. Той хто пише повинен зберегти потрібний порядок написання фрази; повинен бути завжди орієнтований, на якому місці він знаходиться, що вже написано ним і що ще належить написати. Без цього кожна перерва в письмі руйнувала би потрібну послідовність і кожна пауза приводила б до руйнування задуму. У задум вторгалися б випадкові моменти, або учень раптово починав би записувати елементи, що перемістилися з

кінця слова або фрази, або ж він повторював би по кілька разів вже написане ним слово, склад або букву. Так дійсно буває в стані неуважності, коли можливість чітко формулювати думку і слідувати за потрібною послідовністю слів зникає [6].

Все це говорить про те, що задум, що підлягає перетворенню в розгорнуту фразу, необхідно не тільки утримувати, але за допомогою внутрішньої мови в подальшому перетворювати в розгорнуту структуру фрази, частини якої повинні зберігати свій порядок. Це означає також, що збереження задуманої схеми тієї фрази або того слова, яке повинно бути записано, обов'язково повинно гальмувати всі сторонні тенденції – як забігання вперед і передчасне написання того чи іншого слова або звуку, так і повторення вже написаного слова або звуку.

На відміну від говоріння або слухання письмо — процес більш повільний, так як при породженні тексту пишучий може змінити первісний задум, скорегувати зміст, доповнити або видозмінити його. Через можливість повернення до тексту з метою контролю і виправлення написаного, багато авторів вважають письмо легшою мовною діяльністю і в окремих випадках, рекомендують переходити від слухання і говоріння не до читання, а до письма, вбачаючи в останньому, надійний засіб для вдосконалення форм усного навчання.

Зв'язок письма з читанням пояснюється тим, що обидві форми спілкування базуються на графічному комунікативному коді, хоча переслідують при цьому різні цілі. Досвід навчання показує, що письмо є не тільки способом контролю прочитаного, а й засобом навчання читання. Автоматизація звуко-літерних відповідностей, закріплення за допомогою письмових вправ матеріалу різних рівнів мови вдосконалюють техніку читання і сприяють успішному розвитку умінь виділяти і фіксувати інформацію з друкованого тексту [13, с. 7 – 8].

1.3 Принципи та цілі навчання письма

У практиці вивчення іноземних мов письмо використовується в двох аспектах:

1) як засіб навчання, як засіб запам'ятовування і закріплення в пам'яті мовного матеріалу (лексичного і граматичного);

2) як мета навчання, тобто оволодіння принципами побудови письмового висловлювання іноземною мовою, вироблення вміння вільно і правильно висловлювати думки іноземною мовою в письмовій формі.

Двосторонній підхід виявляє виключно важливу роль писемного мовлення при навчанні іноземної мови. Письмо веде до вміння самостійно здійснювати логічні дії, сприяє створенню навичок всіх видів мовної діяльності. Підкреслюючи особливе значення писемного мовлення, професор А. А. Леонт'єв справедливо зазначає: «письмова мова доводить всі характеристики, властиві усному і логічному мовленню, до їх логічного завершення. Вона є, зокрема, найбільш продуктивним видом мови: вибираючи мовні засоби, ми не просто пристосовуємо їх до завдань комунікації, а свідомо оцінюємо ступінь їх придатності, іноді відмовляючись від висловлювання вже здійсненого повністю або частково» [18, с. 123].

Програма з іноземних мов для початкового рівня вказує що письмо відіграє службову роль: воно є засобом, що сприяє розвитку вміння і навичок усного мовлення і читання, а також успішному засвоєнню нового мовного матеріалу [7, с. 45]. Програма не визначає спеціальних вимог до розвитку писемного мовлення учнів, і в той же час перелік програмних вимог за видами мовленнєвої діяльності передбачає знання основних параметрів писемного мовлення.

Текст як продукт письма повинен володіти наступними особливостями:

- 1) композиційно-структурною завершеністю і логіко-сміисловою структурою;
- 2) єдністю початку, центрального комунікативного блоку і заключної частини;

- 3) співвіднесеністю заголовка зі змістом;
- 4) індуктивної або дедуктивної формою викладу, яка полегшує імовірнісне прогнозування самого пише і реципієнта;
- 5) предметним змістом;
- 6) комунікативними якостями;
- 7) моно-об'єктними або полі-об'єктними зв'язками.

На початковому етапі необхідно закласти основи графічних і орфографічних навичок, щоб забезпечити школярам можливість користуватися письмом на наступних етапах [21, с. 195].

При навчанні письма (як і іншим видам мовної діяльності) важливим фактом є мотивація, що випливає з мовної ситуації. Для створення мовної ситуації можуть широко використовуватися навчальні відеофільми, рекомендовані учням початкової школи. Засоби зорово-слухової наочності стимулюють учнів до активної розумової діяльності, без якої навчання будь-якої мовної діяльності не можливо.

Після закінчення навчання на початковому етапі (II—IV класи) повинні бути сформовані елементарні вміння самостійного вирішення комунікативно-пізнавальних завдань у письмовому мовленні.

На матеріалі словосполучень і нескладних текстів учні повинні навчитися:

- вітати зі святами, днем народження;
- правильно писати своє ім'я, назву адресата, дату та адресу;
- починати і закінчувати речення;
- використовувати друкований текст як основу для складання плану, питань та ін.;
- описувати нескладні малюнки в підручнику [19].

Таким чином, недооцінка писемного мовлення, її двосторонньої природи, тобто недооцінка цього виду мовленнєвої діяльності як найважливішого засобу навчання іноземної мови, як засобу запам'ятовування і закріплення лексико-граматичного матеріалу, з одного боку, і як мети

навчання – оволодіння принципами побудови висловлювання в письмовій формі, з іншого, призводить до незадовільних результатів в оволодінні іноземною мовою учнями. Необхідно послідовно працювати над письмом на кожному уроці, застосовуючи цільну систему вправ

РОЗДІЛ 2

ПРИЙОМИ ТА МЕТОДИ ПИСЬМА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ.

2.1 Роль писемного мовлення у вивченні іноземної мови

Перейдемо до технології навчання письму. На початковому етапі закладаються основи графічних і орфографічних навичок, необхідних для кращого засвоєння учнями мови, що вивчається, мовного матеріалу.

Навчання письму включає: ознайомлення учнів з написанням літер, тренування учнів в написанні літер, освоєння орфографії слів, відпрацьованих усно і які учні можуть прочитати. Прописування речень і словосполучень, що містять засвоєння. Навчання письму йде в тісному зв'язку з навчанням читання. Так, засвоєння алфавіту включає знання назв літер і їх написання. Воно будується на методичних принципах з використанням таких засобів навчання, як підручник, класна дошка, картки з літерами, і т. д [11, с. 56].

Навчання графіки проводиться в наступній послідовності:

- показ літери: великої і малої;
- повільне зображення літери вчителем на дошці з необхідними поясненнями з метою усвідомлення учнями виконання потрібних дій при її написанні;
- вторинне написання літери із завданням учням відтворювати необхідні рухи ручкою в повітрі за вчителем;
- написання літери дітьми в зошитах.

Таким чином, навчання графіки пов'язано із зоровим сприйняттям літер; з фіксацією вчителем уваги учнів на особливостях накреслення літери, наприклад: в літері **b** вертикальна лінія розташована зліва, а в літері **d**

праворуч від овалу; в літері *N* похила лінія йде зверху вниз направо. Нагадаємо, що учні вчать писати нові для них літери, яких немає в рідній мові, і, звичайно, не «тренуються» в написанні таких літер як, *Oo, Aa, Ii, Cc*, вдома. Літери ж дійсно нові слід дітям дуже добре засвоїти шляхом залучення уваги до їх особливостей в написанні, багаторазового «прописування» в повітрі і написання в зошиті, підкреслюючи незвичайність літери, її красу, наприклад: *q* – в англійській. При цьому на уроці створюється така обстановка, при якій учень зацікавлений зробити це добре. Так як він бачить, що вчителю дуже хочеться, щоб кожен успішно впорався із завданням [2, с. 67].

Щоб сформувати правильний навик, накреслення іншомовних літер, доцільно вчити дітей певній логіці дій, послідовності їх виконання:

- спочатку уважно подивитися, як пишеться (написана) літера;
- потім повторити написання літери кілька разів в повітрі (прописати її в повітрі);
- записати літеру в зошит;
- звірити свій запис літери зі зразком;
- виконати так всі завдання [9, с. 64].

Цілеспрямована робота школяра з оволодіння написанням літер мови, що вивчається, як показують спеціально проведені спостереження, дозволяє успішно формувати графічні навички.

При навчанні орфографії широко використовується списування. При списуванні слів слід виробляти у учня звичку не «змальовувати» слово «буква за буквою», що спостерігається, коли дитина піднімає очі після кожної літери, щоб подивитися, яку треба писати далі, а уважно подивитися на слово, постаратися запам'ятати його літерний склад і писати по пам'яті. Цей прийом потрібно широко використовувати, всіляко розвивати, так як він дає можливість фіксувати в пам'яті слово, розвивати зорову пам'ять, без чого практично не можна навчитися грамотно писати. Використання зазначеного прийому вчить правильному написанню і прискорює темп списування,

сприяє кращому запам'ятовуванню слів як лексичних одиниць, так як слово прочитується про себе і вголос, промовляється, утримується в короткочасній пам'яті і записується вже по пам'яті [16].

При списуванні словосполучень учень також не повинен писати дослівно. Йому слід утримувати в пам'яті поєднання слів і писати їх по пам'яті. Наприклад, на англійській записується *under the chair*, а не *under / the / chair*. Списування «блоками» розвиває пам'ять учнів, сприяє засвоєнню таких «блоків», веде до швидкого їх впізнавання при читанні «знаходженню в пам'яті» при висловлюванні [23, с. 30].

При списуванні словосполучень слід привчати учнів спочатку прочитати речення, уважно в нього «вдивитися», а потім постаратися записати по пам'яті. Якщо словосполучення довге, то писати по пам'яті можна смисловими «кусками».

При написанні інтернаціональних слів і словосполучень, запозичених з іноземних мов, слід залучати рідну мову учнів і встановлювати спільність в написанні. Наприклад: *tenis-tennis, професія-profession* [25].

Велику роль у розвитку орфографічної пам'яті може грати зоровий диктант, до якого, на жаль, рідко вчителі звертаються або його зовсім не застосовують. Проводиться зоровий диктант наступним чином: учні бачать написане на дошці або на екрані (якщо використовується проектор), читають про себе і вголос, уважно вдивляються в написане, намагаючись запам'ятати графічний образ. Потім запис стирають з дошки або прибирають з екрану, і учні пишуть по пам'яті (вони як би внутрішньо диктують собі). Для перевірки правильності написання на дошці або екрані знову з'являється те, що вони написали. Кожен може побачити, чи так він написав.

Таким чином, цей вид письмової роботи розвиває зорову пильність, пам'ять і здатність до самоконтролю. Робота займає мало часу, проходить при великій активності кожного учня. Учитель же її тільки організовує і направляє. Для зорового диктанту використовується матеріал різної складності. Зоровий диктант проводиться не тільки на окремих словах, а й

«блоках слів» тобто словосполученнях, реченнях і навіть простому тексті на рівні надфразової єдності. У зазначених вище випадках зоровий диктант покликаний не тільки формувати правильні орфографічні навички, а й благотворно позначатися як на читанні, так і на усному мовленні: написане учні читають про себе і вголос, мовні одиниці закарбовуються в пам'яті і можуть використовуватися в усних висловлюваннях [1, с. 3 – 5].

2.2 Розвиток умінь письма на початковому етапі навчання англійської мови

Навчання іноземної мови включає в себе оволодіння учнями такими видами мовленнєвої діяльності як аудіювання, говоріння, читання і письмо. У програмах середньої загальноосвітньої школи письмо не розглядається як основна мета навчання. Воно вважається засобом навчання, що сприяє розвитку умінь і навичок усного мовлення і читання, а також засвоєння мовного матеріалу. Письмо в школах з поглибленим вивченням англійської мови являє однією з цілей навчання, тому програма передбачає як формування каліграфії і правопис, так і формування вміння письмово викладати свої думки. Письмо виступає і як важливий засіб навчання, яке сприяє розвитку усного мовлення і читання.

У вимогах практичного володіння іноземною мовою на початковому етапі навчання говориться наступне: учні повинні набути навичок каліграфічного написання букв, слів, фраз і оволодіти орфографією слів, засвоєних в усному мовленні і використуваних в письмових вправах. Навчання англійської каліграфії має велике значення для правильної постановки викладання англійської мови особливо на початковому щаблі навчання. Навчаючись англійської каліграфії, учень звертає увагу на орфографічні особливості англійського письма, що дуже цінно.

На першому етапі оволодіння каліграфією – це вміння, яке формується послідовною роботою по засвоєнню і закріпленню тієї чи іншої форми літер на письмі. Необхідні моменти у формуванні каліграфії – вміння усвідомленості і зацікавленість. [24, с. 45].

На наступному етапі каліграфія стає навиком, постійно підкріплюється практикою письма. Наше завдання полягає в тому, щоб зберегти шлях від каліграфії вміння до каліграфії навичку і зробити цей навик стійким. Письмо може стати дієвим засобом навчання лише в тому випадку, якщо учні досягнуть певного рівня орфографічних навичок. У підручниках нового покоління шкіл з поглибленим вивченням англійської мови є спеціальні вправи з навчання орфографії в основному такі, як вправи з такими завданнями: переписіть, переписіть згрупувавши, переписіть, підкреслюючи певні елементи; вставте пропущені літери, слова. У книзі для вчителя рекомендується написання диктантів. Таким чином, арсенал прийомів навчання орфографії зводиться до списування, диктантам. При навчанні орфографії необхідно враховувати правила читання і орфографії. Вони дійсно корисні при написанні слів, орфографія яких заснована на фонетичному принципі, тобто таких як *pen, desk, bag, pig*, але і слово *plate* учень може написати слово як *plait* за аналогією з *rain, grain*. Слово *beautiful-butiful, beautifool-butifool*. Ні списування, ні диктанти, ні назва по літерах, ні облік правил читання не можуть забезпечити досить ефективно засвоєння орфографії важких слів учнями [20, с. 179].

Особливих труднощів у навчанні написання слів викликають слова, орфографія яких заснована на історичних принципах. Багато вчителів використовують орфографічне промовляння, яке рекомендується при навчанні української орфографії. Орфографічне промовляння здійснюється в українській мові досить просто.

Що стосується англійської, то тут набагато складніше. У кожній літері своє звучання, у приголосних звичайне їх читання *f [f], h [h], s [s]* і т. д. Для голосних їх коротке читання *a [a], o [o]* і т. д. Буквосполучення – звичайні їх звуки *ck [k], sh [s]*, а поєднання *CK* треба запам'ятати [*k*] [22].

Слід запам'ятати учням, що при орфографічному промовлянні вимовляється кожна літера, так наприклад *teacher, Wednesday*. Цю роботу необхідно проводити на початковому етапі навчання. Оволодівши

орфографічним читанням, учні добре опановують навички письма і читання, що не може не привести до поліпшення умінь і навичок усного мовлення. Зорові диктанти сприяють розвитку в учнів зорової пам'яті. Спочатку учні бачать на дошці написане. Потім написане стирається і учні пишуть по пам'яті. Для перевірки правильності також в написанні знову з'являється написаний текст і учні самі перевіряють текст. Таким чином у них розвивається здатність до самоконтролю. Вся ця робота проводиться поступово. Спочатку даються тільки слова, потім поєднання слів і короткі речення, а потім зв'язне висловлювання з двох-чотирьох речень. При навчанні іноземної мови учні повинні оволодіти письмом в тій мірі, яка необхідна для того, щоб допомогти їм в оволодінні його лексико-граматичним матеріалом, необхідним для розвитку і вдосконалення усного мовлення і читання [19].

Письмо також формує в учнів такі навички:

1. написання літер алфавіту;
2. переклад звуків мови в орфографічні символи: літери і буквосполучення;
3. орфографічно правильні написання слів, поєднання слів і речень;
4. письмове виконання різних вправ, що сприяють кращому засвоєнню навчального матеріалу необхідного для розвитку і вдосконалення усного мовлення і читання.

Сформувавши всі зазначені навички в учнів, їм стає легше користуватися письмом як засобом вивчення мови, помічника в оволодінні усного мовлення і читанням. Від простих завдань списування учні переходять до завдань різного ступеня складнощів, що вимагають творчого переходу до вирішення поставлених в них завдань таких як: озаглавити смислові відрізки тексту, написати питання до тексту відповісти письмово на питання, скласти план повідомлення. Важливу навчальну функцію виконують письмові роботи, пов'язані з прочитаним текстом [14].

Використання письма дуже допомагає кращому розумінню тексту і формулювання думок у зв'язку з прочитаним можна використовувати такі письмові завдання:

- випишіть речення, які виражають головні думки автора і потім викресліть ті слова, які тільки пояснюють їх. Напишіть отримані в результаті скорочення речення;
- скоротіть текст, виписавши з нього тільки ті речення, які передають основний його зміст;
- викладіть зміст тексту в трьох-п'яти реченнях;
- випишіть ті речення, які вам найбільше сподобалися (художній текст);
- випишіть ті речення, з яких ви дізналися для себе нове (науково-популярний) [12, с. 2].

Так само на уроках використовуються різні види вправ, розвиваючі письмо як засіб навчання. Вони дають можливість спертися на текст, наприклад, описати предмет, картину, кімнату школи, написати про свою сім'ю, друга, вулиці міста, країни, описати місце, де відбувається дія в тексті, написати що нового, корисного дізналися з тексту (використовуючи словосполучення з тексту).

На початковому етапі використовуються вище перераховані вправи, так як опис – це найпростіша форма мовного спілкування [15, с. 15].

Письмо в навчанні іноземної мови являє собою як засіб навчання іноземної мови (графіки, орфографії, письмового виконання вправ, що допомагають краще засвоїти мовний матеріал і оволодіти усним мовленням і читанням).

2.3 Вправи і завдання з формування навичок письма

В англomовній та загальноєвропейській культурі навчання письму приділяється значна увага. Робиться це послідовно, від стадії запису ідей, ключових словосполучень, всіляких трансформацій текстів до написання власних мовних творів, різних за обсягом і характером. Здається, що і нам не варто нехтувати даними етапом формування письмових мовних навичок, тим

більше що вправи, використовувані для цього, носять багатофункціональний характер і з успіхом можуть вирішувати кілька взаємопов'язаних завдань навчання і мови, і мовлення.

Розглянемо такі види вправ, як:

1. Списування з додатковим завданням.

Це можуть бути різні вправи лексичного, граматичного чи іншого характеру, де учні списують текст з дошки або з навчального посібника, розкриваючи дужки, вставляючи пропущені слова. Сюди ж можна віднести і ведення власних словничків.

Як вже говорилося вище, раціональному списуванню тексту також треба вчити, звертаючи увагу, чи збільшується при цьому обсяг інформації, що запам'ятовується або ж учень продовжує списувати слово за словом. Якщо не простежується позитивна динаміка в цьому питанні, то добре б розібратися, чому це відбувається: чи то учень не впевнений в правописі слів і повинен постійно перевіряти себе, чи то у нього недостатньо розвинена зорова пам'ять, чи то у нього погана моторна реакція. У будь-якому випадку вчитель контролює і правильність, і швидкість виконання подібних завдань [2, с. 123].

2. Виписування з тексту:

- ключових слів;
- відповідей на питання;

Виконання таких завдань одночасно сприяє розвитку навичок пошукового читання, вміння виділяти головне і аргументувати свій вибір з посиланням на джерело.

3. Вправи на трансформації.

Важко не погодитися з тим, що вміння перебудувати фразу, легко знайти заміну слову, передати одну і ту ж думку різними способами може значно сприяти розвитку мовних навичок і рідною мовою, а тим більше іноземною, де запас слів і граматичних структур набагато скромніше. Вправи на граматичні, лексичні, синтаксичні трансформації шліфують різні мовні

навички, формують велику мовну рухливість і мобільність. Наприклад: *Two books are on the table. There are two books on the table* [24, с. 46].

4. Знаходження в реченнях і текстах помилок.

Навіть українською мовою навчаючись, не завжди звертають увагу на відмінності писемного мовлення від усного, недостатньо враховують ступінь формальності спілкування. Варто звернути увагу і на особливості оформлення тих чи інших письмових текстів, їх відмінності від аналогічних усно-мовних творів, а також аналогічних текстів рідною та англійською мовою.

Наприклад: *There are one apple on the table. There is two books on the shelf* [24, с. 50].

5. Вправи на логічний розвиток задуму.

Сюди можуть входити завдання:

1) на завершення речення (бажано, щоб це були речення відкритого типу, тобто не передбачають жорстко фіксованого закінчення);

2) складання питань до наявних відповідей і навпаки;

3) на з'єднання розрізнених частин речень / тексту в логічному порядку і так далі;

4) на передбачення закінчення тексту, який був прочитаний або прослуханий частково.

6. Вправи на скорочення тексту.

Під текстом можна розуміти і речення, і більш розгорнутий мовний твір. Головне, навчити учнів виділяти в ньому ключову думку і відкидати другорядні деталі. Без цього неможливо працювати з довідковою літературою, виконувати інші завдання, найтіснішим чином пов'язані з підготовкою письмових робіт [11, с. 67].

2.4 Ігрові вправи як засіб навчання письма на уроках англійської мови у 2-4 класах

Дуже важливо, щоб діти не відчували велике навантаження шкільної програми, а гра здатна допомогти цьому. У формі ігрової діяльності можна завжди легко і швидко пояснити новий матеріал, відпрацювати складні моменти, прикрасити нудну рутинну щоденного навчання, і що найголовніше, зацікавити дітей у вивченні англійської мови з дитинства.

Ігрова діяльність є найпотужнішим мотивуючим фактором, що сприяє міцності запам'ятовування матеріалу і формування навички. З огляду на це, ми намагалися використовувати в своїй діяльності якомога більше ігор для розвитку писемного мовлення [18, с. 76].

Використання ігрових форм в процесі навчання письма робить його більш змістовним і більш якісним, так як:

- гра заохочує в активну, пізнавальну діяльність кожного учня окремо і всіх разом і тим самим, є ефективним засобом управління навчальним процесом;

- навчання в грі здійснюється за допомогою власної діяльності учнів, що носить характер особливого виду практики, в процесі якої засвоюється до 90% інформації;

- гра – вільна діяльність, що дає можливість вибору, самовираження, самовизначення і саморозвитку для її учасників;

- гра має певний результат і стимулює учня до досягнення мети (перемоги) і усвідомлення шляху досягнення мети;

- у грі команди або окремі учні спочатку рівні (немає поганих і хороших учнів, є тільки граючі); результат залежить від самого гравця, рівня його підготовленості, здібностей, витримки, умінь, характеру;

- змагальність – невід'ємна частина гри, приваблива для учнів;

- задоволення, отримане від гри створює комфортний стан на уроках іноземної мови і підсилює бажання вивчати предмет;

- у грі завжди є якась загадка – не отримана відповідь, що активізує розумову діяльність учня, штовхає на пошук відповіді;

- гра займає особливе місце в системі активного навчання: вона синтетична, так як є одночасно і методом і формою навчання, синтезуючи в собі практично всі методи активного навчання.

Все це дозволяє визначити гру як вищий тип педагогічної діяльності. І це пояснюється наступними особливостями:

- вона посилює практично кожному учневі, навіть тому, який не має достатньо міцних знань в мові;
- у грі всі рівні;
- слабкий в мовній підготовці учень може стати першим в грі: винахідливість і кмітливість тут виявляються часом більш важливими, ніж знання в предметі;
- почуття рівності, атмосфера захопленості і радості, відчуття – все це дає можливість учневі подолати сором'язливість, що заважає вільно вживати іншомовні слова, знижується боязнь помилок, і благотворно позначається на результатах навчання;
- непомітно засвоюється мовний матеріал, а разом з цим виникає почуття задоволення; учень може вже висловлювати свої думки за допомогою письма нарівні з усіма [11, с. 276].

Використання ігрових прийомів навчання письма дуже ефективні, так як це завжди цікаво, привабливо і захоплююче для учнів, особливо на початковому етапі навчання.

Враховуючи той факт, що ігрова діяльність є основною формою навчання для учнів початкової школи, то і навчання лексики та граматики в ігровій письмовій формі також відбуватиметься більш успішно. Питання, як починати формувати навички та вміння писемного мовлення, в чому специфіка письмової комунікації на початковому етапі, є ще відкритими, представляючи собою предмет наукового і методично-прикладного дослідження.

Закономірними є питання: «Як і з чого правильніше починати, щоб досягти бажаних результатів у навчанні письма?»

Виходячи з нашого практичного досвіду, навчання письму починається з першого уроку, з першої літери англійського алфавіту, і протягом першого року навчання ведеться активна робота з оволодіння каліграфією англійської мови, а також орфографією в межах вивчення лексики. Для запам'ятовування правил передачі звучних слів на письмі діти користуються колірною сигналізацією (голосні позначаються одним кольором, приголосні – іншим, або виділяються різними кольорами літери, відповідні різним звукам). Але що ж може зробити вчитель, щоб ефективніше розвивати навички та вміння письма та писемного мовлення в початковій школі?

По-перше, незважаючи на обмежений час уроку, необхідно залучати вправи на розвиток письмових навичок і умінь в кожен урок. По-друге, вчитель не повинен забувати, що ігрова діяльність є найпотужнішим мотивуючим фактором, що сприяє міцності запам'ятовування матеріалу і формування навички. З огляду на це, необхідно намагатися використовувати в своїй практичній діяльності якомога більше ігор для розвитку писемного мовлення, на формування орфографічних навичок («*Відгадайка*», «*Алфавітні перегонки*»).

Важливо, щоб було якомога більше практики письма, щоб діти запам'ятовували графічну форму англійських слів, без чого неможливе повноцінне читання. Велику допомогу в цьому надають словникові диктанти, які хороші тим, що знімають напругу у дитини («*Silent Dictation*», «*Memory Dictation*»). Перетворюючи диктант в захоплюючу гру, вчитель створює тим самим «ситуацію успіху», адже навіть слабкі учні можуть мати непогану зорову пам'ять, а значить, добре впоратися з диктантом.

Для закріплення орфографічних навичок ефективні наступні ігрові завдання: «*Bingo*» і «*Аукціон*» [17].

Вже в першому півріччі, коли відбувається знайомство учнів з літерами і буквосполученнями англійського алфавіту, необхідно передбачати обов'язкові письмові вправи, частина яких повинна виконуватися в класі.

Для відпрацювання написання цілих слів можна запропонувати наступні дидактичні ігри «*Captain*» або «*Встав букву*».

Дуже популярні серед дітей анаграми (слова, з переплутаними буквами). Таке завдання можна давати дітям на кожному уроці.

Для розвитку уваги і тренування написання слів добре пограти в гру: «*Хто допоможе?*» [19].

Складність і обсяг письмових завдань повинні постійно зростати. Спочатку, учнів необхідно навчити писати окремі слова, які зустрічаються при читанні, записувати словосполучення за допомогою моделей. Згодом навчання письму переходить в русло вирішення комунікативних завдань: вписати з тексту речення, що підтверджують будь-яке твердження, придумати і записати власні загадки, охарактеризувати героя казки в письмовому вигляді та інші завдання.

Види письмових завдань можна класифікувати залежно від рівня розгорнення писемного мовлення:

- На рівні слова: коментарі до картинок, словники і т.д. (результат таких завдань – закріплення нової лексики, робота над формуванням навички письма та орфографії).
- На рівні речення: щоденники, короткі описи, різні таблиці і опитувальники та. і (результат таких завдань – закріплення нових граматичних структур і розмовних фраз через їх використання в письмовій комунікації).
- На рівні тексту: коментарі до назв продуктів, реклама, вітальні листівки, запрошення, квитки і навіть міні-книжки. (результат подібних завдань – формування навичок планування, написання, редагування і розуміння структури письма).

Для кожного рівня навчання іноземної мови були розроблені різні типи завдань, що допомагають ефективніше формувати навички та вміння письма та писемного мовлення.

II клас:

- розподіли літери і звуки по своїх будиночках і запиши їх;
- напиши відповідні літери: маленькі до великих і навпаки;
- впиши відсутню літеру;
- склади з букв слова і запиши їх;
- розподіли слова по колонках (сміслові групи) і запиши їх;
- виріши кросворд і запиши слова;
- склади зі слів речення і запиши його;
- склади з фраз міні-розповідь і запиши її;
- напиши словосполучення за зразком;
- напиши розповідь за зразком, підставляючи відповідні слова;

III клас

- склади з словосполучень розповідь / діалог / вірш;
- прочитай початок речення, придумай кінець і запиши його;
- розстав речення в логічному порядку;
- склади питання для інтерв'ю на задану тему і запиши їх;
- склади меню і запиши його;
- опиши картинку, використовуючи ключові слова та ін.

IV клас

- доповни речення;
- склади і запиши список покупок;
- напиши рецепт твоєї улюбленої страви;
- напиши запрошення на свято;
- склади і запиши загадку;
- напиши привітання другу з опорою на зразок;
- дай відповідь другу на лист;
- опиши картинку; [8, с. 74].

В результаті всі описані вище ігри і завдання допоможуть збагатити і цілеспрямовано конструювати уроки з формування письмової компетенції учнів і підвищити мотивацію вивчення іноземної мови.

Навчання писемного мовлення на початковому етапі може бути захоплюючим і дуже ефективним процесом – все залежить від фантазії і бажання вчителя навчити якомога краще.

На закінчення практичної частини необхідно відзначити, що результати проведеної дослідницької роботи зробили очевидним факт необхідності застосування ігрових прийомів на уроках іноземної мови. В ході проведення аналізу його результатів було доведено, що систематичне і планомірне використання ігрових прийомів на уроках англійської мови забезпечує тренування навичок письма. Все вищесказане свідчить про те, що застосування ігрових прийомів повинно бути невід'ємною частиною складної структури освітнього процесу і оформлятися як один з пунктів плану уроку.

ВИСНОВКИ

Підводячи підсумок, можна відзначити, що навчання письма іноземною мовою на початковому етапі, грає важливу роль в освітньому процесі.

Можна додати, що роль навчання письму в процесі навчання дуже велика, так як даний вид мовної діяльності дозволяє найбільш точно встановити якість і кількість знань вивчаючого.

Варто відзначити той факт, що письмо забезпечує міцність і надійність запам'ятовування матеріалу, удосконалює усне мовлення і читання, а також розвиває логічне мислення і вдосконалює творчий потенціал на практиці.

Це дозволяє зробити висновок про те, що письмо є одним з способів контролю, і засобом навчання читання, так як автоматизація звуко-літерних відповідностей сприяє успішному розвитку умінь витягувати і фіксувати інформацію з друкованого тексту.

Зрештою, систематичне тренування розвитку навичок писемного мовлення стимулює активність і увагу учнів на уроці, підвищує їх відповідальність при виконанні навчальних завдань.

В результаті проведеної дослідницької роботи були виконані всі заявлені завдання і було доведено, що використання ігрових прийомів на уроках англійської мови сприяє ефективному формуванню і розвитку навичок письма.

Варто відмітити що, регулярне використання ігрових прийомів на уроці англійської мови в початкових класах забезпечує успішне вирішення не тільки практичних, а й освітніх і виховних завдань.

В цілому, постійне використання ігрових прийомів дозволяє сформувати і розвинути навички письма, сприяє формуванню мовної компетенції, реалізуючи одну з цілей навчання іноземної мови в початковій школі. У процесі виконання ігрових завдань відбувається одночасне

вдосконалення і розвиток навичок у використанні мовного письмового матеріалу.

Завдяки, вивченню методичної літератури та узагальненню вивчених матеріалів та отриманих результатів, можна зробити висновок, що особливості навчання письму як виду мовленнєвої діяльності були розкриті.

Таким чином, мета і всі поставлені нами цілі і завдання були реалізовані. Дана методика довела свою ефективність на практиці при навчанні школярів письма на початковому етапі.

Я, Самілик Таміла Олександрівна, своїм підписом засвідчую, що моя бакалаврська робота «Письмо як засіб навчання іноземної мови на початковому етапі» виконана з дотриманням усіх вимог до наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань, самостійно та індивідуально. Під час написання роботи я дотримувалась принципів академічної доброчесності та несу відповідальність за порушення загальноприйнятих правил цитування.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Варзацька Л. Навчання учнів початкової школи техніки читання англійською мовою з використанням скоромовок / Л. Варзацька // Іноземні мови. – 2016. – № 5. – С. 3-5.
2. Вишневецький О.І. Методика навчання іноземних мов: Навч. посіб. – 2-ге вид., перероб. і доп. – К.: Знання, 2011. – 206 с.
3. Гончар І.А. аудіювання іншомовного тексту як об'єкт лінгвістики і методики / / журнал з. – Петербурзького університету. Сирота. 9. - 2011. - Вип. 4. - С. 118-120.
4. Гунько С. Новий підхід до вивчення англійської мови на початковому етапі / С. Гунько // Початкова школа. – 2011. – № 8. – С. 32-34.
5. Дидактичні погляди Я.А. Коменського [Електронний ресурс] : [веб портал]. – Режим доступу: https://pidruchniki.com/1822100435399/pedagogika/didaktichni_poglyadi_komenskogo. – Назва з титул. екрану.
6. Іноземні мови навчальна програма для загальноосвітніх та спеціалізованих навчальних закладів 1-4 класи. Джерело доступу: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/programy-1-4-klas/inozemna-mova-poyasnyvalna-znz-sznz-1-4-klas-belyaeva-xarchenko-finalna-zv.pdf>.
7. Іноземні мови: 1-11 класи: методичні рекомендації щодо організації навчально-виховного процесу в 2016/2017 н.р. з коментарем провідних фахівців. – К. : Ранок, 2016. 96 с.
8. Калімуліна Ігри в навчанні письма на уроках англійської мови. // ИЯШ. – 2003. № 3. - 112 с.
9. Ковтун О.В. Методика викладання іноземних мов і перекладу у вищій школі. Практикум / О. В. Ковтун, А. Г. Гудманян. – К. : НАУ, 2015. – 80 с.
10. Методика навчання іноземних мов у загальних навчальних закладах. – К.: Академія, 2010. – С. 190-213.

11. Методика навчання іноземних мов у початковій школі: навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / О. В. Котенко, А. В. Соломаха [та ін.]. – К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2013. – 356 с.
12. Методика навчання іноземних мов у початковій школі : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / О.В. Котенко, А.В. Соломаха (та ін.). - К. : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2013. - 356 с.
13. О.В. Скворчевська. Теорія ігрової діяльності // Англійська мова в початковій школі. - 2011. - №2 (39). - с. 2.
14. Потапова Н.М. Розвиток творчої активності учнів молодших класів при навчанні іноземним мовам / Н.М. Потапова // Іноземні мови в школі. – 2011. – № 7. – С. 7-8.
15. Початкова освіта [Електронний ресурс] : [веб портал]. – Режим доступу: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Початкова освіта](https://uk.wikipedia.org/wiki/Початкова_освіта).
16. Прокопчук М.М. Особливості етапі формування мовних компетентностей в учнів 5 класу (англійська мова після німецької) / М.М. Прокопчук // Іноземні мови. – 2014. – №2. – С. 15–20.
17. Психофізіологічні механізми читання [Електронний ресурс] : [веб портал]. – Режим доступу: [http:// lektsii.com/2-2787.html](http://lektsii.com/2-2787.html). – Назва з екрану.
18. Рольові ігри на уроках іноземної мови як ефективний засіб гуманізації навчально-виховного процесу на початковому етапі // Рідна школа. - №3.
19. Савченко О.Я. Дидактика початкової освіти : підруч. для вищ. навч. закл. / О.Я. Савченко. – 2-ге вид. – К.: Грамота, 2013. – 504 с.
20. Удод Т. Г. Формування іншомовних орфографічних навичок молодших школярів: тенденції та інновації [Електронний ресурс] / Т. Г. Удод // Вісник психології і педагогіки. – 2013. – №11. Режим доступу:http://www.psyh.kiev.ua/Удод_Т.Г._Формування_іншомовних_орфографічних_навичок_молодших_школярів:_тенденції_та_інновації
21. Черноватий Л. М. Методика викладання перекладу як спеціальності : підручник / Л. М. Черноватий. – Вінниця : Нова Книга, 2013. –376 с.

22. Шастова І.В. Зміст компетенції в техніці читання на початковому ступені навчання (школа з поглибленим вивченням англійської мови) / І.В. Шастова // Вісник КНЛУ: Серія Педагогіка та психологія. – К.: Вид. центр КНЛУ, 2012. – Вип. 22. – С. 180-193.
23. Baker, A. *Introducing English Pronunciation. A Teacher's Guide to "Tree or Three?" and "Ship or Sheep?"*. – CUP, 1992.
24. Klapper, J. *Reading in foreign language: theoretical issues* // *Language learning journal*. – 1992. – №5. – P. 27–30.
25. Kolomyets Valentina. *Writing in the Classroom* // *Modern English Teacher*. – OUP – 1996. – Vol. 5, №3. – P. 45–52.
26. Oxford R. L. *Language Learning Strategies. What Every Teacher Should Know.* / R.

Додаток А (Завдання та гри які використовувалися в практичній частині для учнів 2-4 класів)

1. Ігри на формування орфографічних навичок:

«**Відгадайка**». Учитель або учень в повітрі пише літеру. Учні відгадують, яку літеру він написав. Щоб не було дзеркального відображення, пишучий стоїть в напівоберт до класу і діти бачать пряме відображення.

Учитель «задумує» літеру або швидко записує її у себе. Учні відгадують. Названому вчителем учневі пропонується на дошці написати літеру, яку, як учень думає, вчитель «задумав» і записав. Всі уважно стежать за тим, щоб літера не повторювалася (це входить в умови гри). Учитель не погоджується стільки разів, скільки можливо в цій групі, щоб дітям було цікаво. Нарешті він говорить «так», саме цю літеру він «задумав». Рекомендується зупинитися на тому учню, якому потрібно весь час підтримувати інтерес до роботи на уроці, а відомо, що відгадувати – це означає виграти. Виграти ж в грі завжди приємно. Гру можна проводити так, щоб діти писали відгадувати ними літеру в зошиті. В цьому випадку вчитель проходить по класу і дивиться, що і як вони пишуть, і називає літеру, яку написала більшість учнів, він тим самим приносить їм задоволення.

«Алфавітні перегонки»

Поділивши клас на дві команди, вчитель називає якусь букву. Представники команд по черзі виходять до дошки і пишуть на ній названу букву. Виграє та команда, яка правильно написала всі букви. Гру можна ускладнити, називаючи учням буквосполучення і слова.

2. Ігри на закріплення орфографічних навичок.

«Bingo»

Діти креслять у себе в зошиті квадрат з дев'яти клітинок (клітини повинні бути такого розміру, щоб в них вміщувалися слова середньої довжини). За одну хвилину діти повинні заповнити квадрат з лексикою на задану вчителем тему. Потім вчитель називає слова по буквах («Спеллінг»).

Ті діти, у яких слово записано правильно, викреслюють його. Виграє та дитина, хто швидше за всіх викреслить всі слова і викричне: «BINGO».

«Аукціон»

За сигналом вчителя діти записують слова по заданій темі. Виграє той учень, який написав більше слів за певний проміжок часу.

3. Дидактичні ігри

«Captain»

Клас ділиться на команди. Кожна команда обирає свого капітана. Вони підходять до вчителя і вибирають папірець, на якому написано назву теми (*fruits, numbers, colors, animals, family members*, та ін). Капітани повертаються до своєї команди і повідомляють її тему. За сигналом вчителя капітани йдуть до дошки і пишуть перше слово по своїй темі, підказане командою, потім вони знову повертаються до своєї команди за наступним словом і т.д. Виграє та команда, яка напише правильно більшу кількість слів по запропонованій темі.

«Встав букву»

Для гри необхідно розділити учнів на дві команди. Дошка розділена на дві частини. Для кожної команди записані слова, в кожному з яких пропущена буква. Представники команд по черзі виходять до дошки, вставляють пропущену букву і читають слово.

Наприклад: *c...t, a...d, a...m, p...n, r...d, c...r, r...n, t...n, h...s, f...x (cat, and, arm, pen, red, car, run, ten, his, fox)*.

4. Словникові диктанти

«Silent Dictation»

Такий диктант може проводитися двома способами:

1. Учитель показує картинки де, слова, що позначають їх назви, вже відомі дітям. Кожна картинка показується 10-15 секунд. Потім учні записують слова в зошиті.

2. (Цей спосіб доцільніше використовувати, коли діти вже добре знають графічний образ слів і вміють їх читати). Дітям демонструються

крупно написані слова на картках. Протягом 5-10 секунд учні намагаються запам'ятати слова, а потім картки прибирають, а діти записують ці слова по пам'яті.

«Memory Dictation»

Таку роботу також можна проводити двома способами:

1. Кожен гравець отримує індивідуальну картку зі словами (не більше 7 слів), йому дається час (не більше 1 хвилини) для ознайомлення зі словами, потім картки забираються, а діти пишуть слова по пам'яті.

2. На дошці записуються слова (не більше 5 слів), які вимовляються дітьми хором, дається 30 секунд для запам'ятовування, потім слова стираються з дошки, а діти записують їх по пам'яті.

5. Завдання формуючого етапу

Завдання 1

Составь из букв слова (используя перевод)	
Читати – r d a e	_____
Телефонувати - p h e n o	_____
Писати – r w e t i	_____
Мити – w h s a	_____
Ходити – o g	_____
Слухати – l t s n e i	_____
Відповідати – a w s r n e	_____

Завдання 2

Склади з літер слова, використовуючи зображення	
 d r e _____	 c a l b k _____
 r g e n e _____	 h e w t i _____
 l e b u _____	 n r o b w _____
 l y o l w e _____	

Завдання 3

Склади з слів речення і запиши їх

- 1) we, speak, always, English 1) _____
- 2) usually, they, friends, help 2) _____
- 3) Misha and Robin, breakfast, cook, never 3) _____
- 4) often, watch TV, mom and dad 4) _____
- 5) play, always, football, you 5) _____

Завдання 4**Напишіть порядкові числівники на англійській мові**

- Третій _____
П'ятий _____
Восьмий _____
Перший _____
Дванадцятий _____
Дев'ятий _____
Шостий _____
П'ятнадцятий _____
Двадцятий _____